

Filistin Sinemasında Direniş'in İzleri: İsrail'in Kültürel Soykırım Politikalarının Bir Analizi



Uluslararası hukukta, kültürel soykırım; bir halkın dilini, sanatını, eğitimini ve dini gibi kültürel öğelerini sistematik ve kasıtlı olarak hedef alan eylemleri kapsar.

İkinci Dünya Savaşı sırasında erkek kardeşi dışında tüm ailesini soykırım nedeniyle kaybeden Hukukçu Rafael Lemkin'e göre, "soykırım", sadece bir milletin ya da etnisitenin temsilcilerinin yok edilmesi değil aynı zamanda onun kültürel ve milli değerlerinin ortadan kaldırılmasıdır.

Kültürel soykırım çerçevesiyle; İsrail rejimi sistematik olarak, Filistin sineması tarihinin her döneminde; Filistin sinemacılarını kasıtlı olarak katletmiş, kültürel birikimleri olan arşivlerini yok etmiş, sanat kurumlarını bilinçli olarak tahrip etmiştir.

Hafızasızlaştırma girişimlerine karşı koyma, toplumsal belleği koruma, direniş ve tanıklık etme gibi kritik bir role sahip olan sinema; resmi tarih anlatılarını sorgulatabilir ve iktidar tahakkümüne karşı alternatif bakış açıları sunabilir konumdadır.

Filistin halkının kültürel ve toplumsal kimliğini kayıt altına alarak, susturulmaya ve marjinalleştirilmeye çalışılan Filistin halkının tanıklığını üstlenen Filistin sineması, zorla görünmez kılınmaya çalışılan bir halkın varlığını tüm dünyaya duyuran bir yapı olarak işlev görür.

Filistin sineması; mülksüzleştirme, sömürgecilik ve onların yarattığı tahribatın izlerini taşıyan bir medyum olarak, İsrail'in politikalarına ve toplumsal belleğin yok edilmesine karşı koyan bir direniş mekanizması olarak önem taşımaktadır. Bu perspektifte, Filistin sinemasının tarihsel sürecinin kültürel soykırım kavramı çerçevesinde incelenmesi, İsrail'in kültürel belleği yok etmeye yönelik girişiminin daha iyi anlaşılmasını sağlamayı amaçlamaktadır.

Filistin Sinemasında İlk Dönem (1935 - 1948)

1935 yılında, ilk yerli Filistin filmi, İbrahim Hassan Sarhan tarafından çekilen 20 dakikalık bir belgesel film olarak bilinmektedir. Bu olay ulusal Filistin mücadelesinin ana aşamaları ile ilişkilendirilen dört tarihi döneme bölünmüş olan Filistin sinemasının başlangıç noktasını işaret etmektedir.

Iraklı yönetmen Kassam Hawal, Beyrut yakınlarındaki Şatilla mülteci kampında yaşayan Filistinli mülteci İbrahim Hasan Sarhan'la tanışmasaydı, Filistin sinemasının ilk döneminin başlangıcı olarak görülen bu önemli bilgi de bugün yok sayılacaktı.

Filistin sinemasının dâhi, temsil ettiği halkıyla birlikte mülteci kampında esir edilmesi bir yana, bu bilginin yok olma varsayımı bile, Siyonist bakışın tarih boyunca yaptığı ve hâlâ devam ettirdiği soykırım yoluyla Filistin halkını maruz bırakmaya uğraştığı bilgikırımın boyutlarını da ortaya koymaktadır.



İkinci Dönem

(1948-1967)

1948'de ve onu takip eden yıllarda, 418 Filistin kasabası ve köyü boşaltıldı, evler buldozerlerle yerle bir edildi ve istilaya uğradı; bu süreçte 780 bin Filistinli, mülteci konumuna düşer.

1948'den 1966'ya kadar süren iç askeri idare bir kültürel durgunluğa ve gerilemeye sebep olur. Filistin toplumunun sosyal ve siyasi bir varlık olarak sona erdiği Nakba (Felaket) olayından sonra tam bir sessizlik hakim olmuştur.

Sessizlik dönemi olarak da adlandırılan Filistin sinemasının ikinci döneminde (1948-1967), Filistinli film yapımcıları tarafından neredeyse hiç film üretilmemiştir.

İlk dönem sinemasında da, ikinci dönem sinemasında da, bugün arşiv bağlamında belge yoktur. Sebebi, 1947'nin sonlarında başlayarak 1948 ve sonrasında devam eden sistematik sürgünün başlangıcı konumunda olan Nakba olaylarıdır.



Kültürel Kırımın ve Yok Edilmenin Saklı İzlerini Taşıyan Nakba

Nakba'nın anlatılamamış hikayesi, İsraili doktora öğrencisi Gish Amit'in tamamen tesadüf eseri Filistin kitaplarının sistematik olarak yağmalanmasını belgeleyen arşivlere rastlamasına kadar yıllar boyunca gizli kalır.

Amit'in tesadüfi bir şekilde, araştırmasını yaparken İsrail Milli Kütüphanesi'nde "Terk Edilmiş Mük" anlamına gelen "Abandoned Property"nin kısaltması olan "AP" kodu altında katalogladığı belgeleri keşfetmesi sayesinde, Nakba dönemine ait önemli bilgilerin ortaya çıkması sağlanır.

2012 yılında, İsraili yönetmen Benny Brunner'ın yapımı olan, The Great Book Robbery (Büyük Kitap Soygunu) isimli belgesel filmde; Nakba olayları sırasında, Filistinlilerin Siyonist milisler tarafından gasp edilen toprak ve mülklerin yanı sıra, İsrail'in Filistinlilerin evlerini; aralarında kitaplar, el yazmaları, kişisel belgeler, fotoğraflar, filmler ve sanat eserlerinin de bulunduğu kültürel hazineleri nedeniyle yağmalaması da açığa çıkar.

İsrail ordusuna dönüşen Haganah ve İsrail Milli Kütüphanesi'nin ortak operasyonu ile yağmalandığı ve Filistin kültürünün yok edilmeye çalışıldığı Nakba olaylarının tanıklığını üstlenen belgesel sayesinde, Filistin'in kayıp kültürel mirasının hikayesi gün yüzüne çıkar, Nakba'nın yalnızca toprak ve mülkiyet kaybıyla ilgili olmadığını, aynı zamanda Filistin'in zengin kültürel ve entelektüel birikiminin de hedef alındığı belgelenir.



Üçüncü Dönem (1967-1980)

Üçüncü dönem (1967-1980), İsrail'in Arap güçlerini yenerek Gazze Şeridi'ni işgal ettiği ve Batı Şeria ve Doğu Kudüs'ü aldığı, 1967 Savaşı'ndaki (Naksa) yenilgisiyle başlar.

Bu dönemde Filistin filmleri büyük ölçüde direniş örgütleri tarafından finanse edilip üretilmiştir. Özellikle kurtuluş hareketine hizmet etmek için yapıldığı için "Filistin Devrimi Sineması" olarak da adlandırılır.

Filistin sinemasının da aktivist bir karakter kazandığı bu dönem, eserlerin merkezinde sıklıkla sürgün, tarih ve kimlik gibi temalar bulunmaktadır. Çekilen filmler, İsrail devletine karşı direnişi belgeliyor, Filistinlilerin kendi hikayelerini, mücadelelerini ve kimlik arayışlarını sinema aracılığıyla ifade etme çabalarını yansıtıyordu.

1970'lerde ve takip eden dönemlerde İsrail, Filistin'in önde gelen sanatçıları, entellektüellerini ve liderlerini ortadan kaldırmayı hedefleyen kapsamlı bir imha operasyonlarına başlar.

Sinema bağlamında bir örnek verecek olursak; 1970'de Ürdün'de yaşanan Kara Eylül katliamlarını belgeleyen, "Ruhlarımız ve Kanımızla" başlığını taşıyan filmin, görüntü yönetmeni, aynı zamanda Filistin'in öncü kadın sinemacılarından olan Sulafah Jadallah;1970 sırasında vurulmuş, vücudu kısmen felç olmuştur.

Filmin kameraman ve yönetmenlerinden Hani Jawhariyyah, 1976'da Lübnan İç Savaşı sırasında, elinde kamerayla öldürülmüştür.



Kültür Soykırımı Bağlamında Yok Olan Filistin Film Arşivi: Kültürel Hafızanın Sistematik Silinmesi

Arşivin kurulmasında en temel amaç, özellikle de İsrail yanlısı pek çok politikacı “Filistinliler yoktur” kampanyasını yenilediği için, Filistin kimliğinin bir tarihini oluşturmaktır. Resmi bir arşiv kurarak dünyanın farklı yerlerine dağılmış, diasporadaki Filistinli sinemacıların çabalarını birleştirmek ve Filistin sinemasına daha iyi bir tanınma ve statü kazandırmayı umuyor olmarından kaynaklanmaktadır.

Arşivde; savaşların, bombalamaların, siyasi, kültürel ve sosyal olayların aralıksız dokümantasyonu ile politikacılar, askeri liderler ve dönemin kültürel ve entelektüel çevrelerinden birçoğu; bugün hayatta olmayan önemli kişilerle yapılan röportajlar yer alıyordu. Bunun yanı sıra, mülteci ve gerilla kamplarındaki yaşamın kayıtları ve iç savaş sırasında yaşanan olayların gün gün belgeleri de arşivde mevcuttu. 1948’den önce çekilen ham görüntüler ile Batı Şeria ve Gazze Şeridi’nde yabancı ajanslar tarafından çekilen görüntüler de burada saklanıyordu.

Ancak İsrail 1982’de Lübnan’ı işgal ettiğinde, Beyrut’taki Filistinliler için hayat aniden ve yeniden durur. İsrail kuşatması sadece Lübnan’daki Filistin yaşamının yıkımını değil, aynı zamanda buradaki Filistin kültürel varlığının da yok oluşunu işaret ediyor ve Filistin sinemasının üçüncü döneminin sonunu getirir. Binlerce can kaybı ve Lübnan’daki sivil altyapının tamamen yok edilmesinin yanı sıra, arşivin yok edilmesi savaşın en büyük kayıplarından biri olarak kabul edilir.

İsrail’in Beyrut’u kuşatması sırasında kaybolan ya da çalınan Filistin Film Arşivi, susturulmaya çalışılan Filistinlinin nihai temsilidir. Bu, yalnızca maddi bir kayıp değil, aynı zamanda Filistin halkının kolektif hafızası ve kimliğine yönelik bir saldırıdır.

Egemen söylemin bu kültürel birikim karşısında tedirginliğinin ifadesi; 1983 yılında İsrail’in, Filistinlileri abluka altına almak adına oluşturduğu yasadışı faaliyetler listesini genişletmesinde açıkça görülür:

İsrail Ordusu’nun 101 sayılı emri, 27 Ağustos 1967’de uygulanmaya başlandı ve insanların toplanmalarının yanı sıra siyasi nitelikli resimler, haritalar ve çizimler ile bayraklar da yasaklandı. Söz konusu emre göre, İsrailli askerler bu emri uygulatmak için, önceden tedbir almak dahil olmak üzere her türlü zora başvurma hakkına sahiptiler. 101 sayılı emre, 5 Ocak 1981’de, bazı şarkıların dinlenmesini yasadışı olarak ilan eden 938 sayılı emir eklendi. 14 Ekim 1983’te yeni bir değişiklik yapılarak, 1079 sayılı yasadışı faaliyetler faaliyetler listesine eklenen teyp kasetleri, sinema ürünleri (kayıtlar ve sesler dahil) ile film gösterimleri de bu emir kapsamına alındı.

Dördüncü Dönem (1948-1967)

Bu dönemin sineması, günlük yaşamın tasvirlerini merkeze alarak, ulusal ve politik anlatıları derinden sarsmakta ve yeniden yapılandırmaktadır. Batı medyasının sıkça yansıttığı, maskeli, kefiye takan ve taş fırlatan şiddet eğilimli figür gibi stereotiplere meydan okuyarak Filistinlilere alternatif bir anlatı ve kimlik sunma işlevi görür.

Genel olarak medyada marjinalleştirilmiş olan Filistin halkının ve kimliğinin, film aracılığıyla kendi seslerini ve hikayelerini yeniden ifade etme fırsatı bulduğu bir alan olarak öne çıkmaktadır.



Cenin, Cenin: Yıkım, Kayıp, Sansür Çerçevesinde İsrail İşgalinin Belgelemesi

Mohammed Bakri'nin yönetmenliğini yaptığı “Jenin Jenin” (Cenin, Cenin), belgeseli, Nisan 2002'de İkinci İntifada sırasında, Cenin mülteci kampında İsrail askerlerinin Filistinli mültecilere karşı işlemiş olduğu savaş suçunu, katliamın görüntüleri ve görgü tanıklarının ifadeleriyle belgeler. Dolayısıyla Siyonist rejimin tahribinin kanıtlığını üstlenen bir belgesel filmidir.

Filmin yapımcılığını üstlenen İyad Samoudi, 23 Haziran 2002 tarihinde filmin çekimlerinin sonunda Cenin'in batısındaki El-Yamoun kasabasında İsrail askerleri tarafından öldürülmüştür.

İsrail her zaman yaptığı gibi işlediği cinayeti meşrulaştırmak adına, Samoudi'nin El-Aksa Şehitleri Tugayları üyesi bir terörist olduğunu iddia eder.

İsrail bölge mahkemesi Bakri'nin ‘Cenin, Cenin’ adlı belgesel filmin gösterim ve dağıtımının yasaklanmasına karar verir. Dava, Cenin operasyonunda yer alan ve filmde yaşlı bir Filistinli adamın parasını çalmakla suçlanan İsrailli asker Nissim Magnaji tarafından 2016 yılında, Bakri aleyhine açılmıştı. Mahkeme Bakri'nin Magnaji'ye 175,000 NIS (55,000 \$) tazminat ve 50,000 NIS (15,500 \$) yasal masraf ödemesine karar verdi.

“Cenin, Cenin” belgeseli etrafında yaşanan bu olaylar paralel bir doğrultuda, Filistin sinemasında bugüne değin süregelen sınırlardır. Filmin yasaklanması, yapımcısının öldürülmesi ve yönetmene karşı uygulanan hukuki ve mali baskılar; Filistin halkının anlatısını ve hikayesini dünya sahnesine taşıma çabalarının karşılaştığı engelleri göstermektedir.

Film, sadece Filistin'deki insan hakları ihlallerine dikkat çekmekle kalmamakla birlikte, aynı zamanda filmin çevresinde gelişen yapım süreci ve sonrasında maruz bırakıldığı ihlallerle de, Filistin sinemasının tüm tarihi boyunca, İsrail Devleti tarafından sistematik bir şekilde uygulanan; işgal, yıkım, sansür ve baskı koşulları altında nasıl bir mücadele verdiğinin somut bir örneğidir.



7 Ekim Sonrası Gazze: Kültürel Mirasın Yıkımı ve Kayıplar



Dünya, gözleri önünde işgal altında olan Filistin topraklarında yaşanan sürekli şiddet ve adaletsizlik olaylarına tanık olurken, anlatılar karmaşık bir şekilde iç içe geçmekte, Batı merkezli propaganda anlatıları ise bu durumdan en çok etkilenen Filistinli bireylerin/toplumun görüş ve yaşam deneyimlerini gölgelemekte, onların seslerini bastırma eğiliminde olmaktadır.

Bu durum, özellikle batılı medya ve siyasi söylemlerde, işgalin getirdiği insan hakları ihlalleri ve zulmün gerçek boyutlarının tam olarak anlaşılmasını engelleyen bir faktör olarak ortaya çıkmaktadır.

Dolayısıyla, olayların gerçek mağdurlarının hikayeleri ve perspektifleri, genellikle batılı propagandanın oluşturduğu genel kabuller ve stereotipler arasında; kaybolmakta veya yanlış temsil edilmektedir.

Ayrıca, İsrail Devleti'nin 7 Ekim tarihinden bu yana sürdürmekte olduğu katliam ve yıkımlar nedeniyle sinema sektöründe yaşanan kayıpların ve mekansal tahribatın gerçek boyutuna dair doğru sayısal verilere ulaşmanın zorlukları çerçevesinde ve bu kısıtlamalar altında elde edilen bulguların, gerçeğin tam bir temsili olmaktan ziyade, mevcut durumun bir kesiti olarak değerlendirilmesi gerekmektedir.

7 Ekim Olaylarının Ardından Sinema Sektöründe Yaşanan İnsan Kayıpları: Öldürülen ve Yaralanan Sinema Profesyonelleri

Filistin Merkezi İstatistik Bürosu (PCBS) ve Kültür Bakanlığı tarafından, 13 Mart 2024 tarihinde yayınlanan ortak bir rapora göre; İsrail'in kuşatma altındaki Gazze Şeridi'ne yönelik devam eden saldırıları, tarihi mekanları ve kültür merkezlerini hedef alarak ya tamamen ya da kısmen yok ederken, ayırım gözetmeksizin işlenen cinayetler bölgedeki birçok yazar, sanatçı ve aktivistin ölümüne neden oldu.

- **13 Ekim 2023 : Ali Abdullah Hassan al-Nasman:** Filistinli siyasi aktivist, aktör, komedyen ve blog yazarıydı. Oslo Anlaşmaları'nın ve Batı Şeria'daki İsrail işgalinin aktif bir muhalifi olan al-Nasman, çeşitli Filistin televizyon programları ve dizilerinde rol aldı. İsrail Hava Kuvvetleri'nin Gazze'deki evine düzenlediği hava saldırısında öldürüldü.
- **18 Ekim 2023: Samih El-Nadi:** El-Aksa TV yapımcısı ve yönetmeni El-Nadi, Gazze Şeridi'ne yönelik bir uçak bombardımanında öldürüldü.
- **22 Ekim 2023: Roshdi Sarraj:** Gazeteci, film yapımcısı, yönetmen ve Ain Media kurucu ortağı Roshdi Sarraj, İsrail'in Gazze'de düzenlediği bir hava saldırısında hayatını kaybetti.
- **18 Kasım 2023: Mohammed Sawwaf/Al-Sawaf:** Gazze merkezli Alef Multimedia yapım şirketini kuran ödüllü Filistinli film yapımcısı ve yönetmen Sawwaf, İsrail'in Gazze Şehri'ndeki Shawa Meydanı'nda bulunan evine düzenlediği hava saldırısında yaralandı. İsrail'in hava saldırılarında annesi ve aynı zamanda gazeteci olan babası Mostafa Al-Sawaf da dahil olmak üzere ailesinden 46 kişi öldürüldü.
- **29 Aralık 2023: Amro Marwan:** Tiyatro sanatçısı, aktör Marwan ve ailesi, 29 Aralık'ta Gazze'ye düzenlenen bir hava saldırısında öldürüldü. Gazze'deki Hakawi Kültür ve Sanat Derneği'nde drama eğitmenliği yapan Marwan, El Aksa İntifadası sırasında hayatını kaybedenlerin hikayelerini anlatan; yerel ve Arap televizyon kanallarında yayınlanan Filistin dizisi Şafak Doğumu'ndaki başrolü de dahil olmak üzere birçok tiyatro çalışmasında yer almıştı.

7 Ekim'den Bu Yana Kültürel Mekanların Tahribatı ve Yıkımı:

- **Rashad al-Shawa Kültür Merkezi:** İsrail, Gazze'de tiyatro gösterileri, film festivalleri ve diğer kültürel aktivitelere ev sahipliği yapmasıyla tanınan Rashad al-Shawa Kültür Merkezi'ni harabeye çevirdi. 1985 yılında kurulan ve Al-Rimal mahallesinde konumlanan bu önemli merkez, tamamen yıkıma uğratıldı. Filistin'deki ilk kültür merkezi olarak, İsrail işgalinin Filistin kültürüne yönelik saldırılarına, Filistin mirasının yok edilmesine ve Filistin kimliğinin bozulmasına karşı bir tepki niteliğindedir. Ana salonu binin üzerinde, yan salonları ise iki binin üzerinde izleyici kapasitesine sahip olan merkez, ülkenin en büyük tiyatrosunu barındırıyordu. Gazze Şehri'nin merkezinde yer alan bu yapı, Gazze'nin en büyük ve en tarihî tiyatro salonunu, Tamari Sabbagh Kütüphanesi'ni ve Yardım Komisyonu'nun basımevini içerisinde bulunduruyordu; tüm bu alanlar hava saldırıları sonucu büyük hasar aldı.
- **Our Children's Association for Development Center:** Al-Rimal mahallesindeki Al-Ghafari Kulesi'nde konumlanan bu merkez, 120'den fazla çocuk ve onlarca aileye hizmet veriyordu. Tiyatro gösterileri, sanat sergileri ve sinema gösterimleri başta olmak üzere, çocuklar, kadınlar ve gençler için çeşitli kültürel aktiviteler düzenlenmekteydi.
- **Gazze Kültür ve Sanat Merkezi:** Gazze Şehri'nin Al-Rimal Caddesi'nde bulunan ve 2005 yılında kurulan, Filistin kimliğini ve mirasını korumaya adanmış bir mekandı. Görsel ve sahne sanatları ile edebi faaliyetlere odaklanan bu merkez, önemli etkinliklerden biri olan Kırmızı Halı Film Festivali'ne ev sahipliği yapıyor ve aynı zamanda bir sanat galerisi işlevi görüyordu.
- Gazze'de medya ve sanat üretim şirketleri, çatışma süreçlerinde önemli zararlar gördü. Bu alanda hizmet veren pek çok özel şirketin ofisleri tahrip oldu. Yıkıma uğrayan önemli yerlerden bazıları şunlar: **Mashariq Şirketi**, **Asayel Stüdyoları**, **Mix Way Stüdyosu**

Bir Propaganda Aracı Olarak Antisemitizmi Kullanmak

İsrail-Filistin çatışmasını çevreleyen söylemde, İsrail politikalarına karşı eleştiri ve muhalefeti susturmak için bir mekanizma olarak anti-semitizm suçlamalarının stratejik olarak kullanılması tekrar eden bir temadır.

Berlinal'e'de, “Başka Bir Ülke Yok” (No Other Land) belgeselinin ortak yönetmenleri Abraham ve Adra, hem Panorama bölümünün En İyi Belgesel'e verilen Seyirci Ödülü'nü kazandı hem de En İyi Belgesel ödülüne layık görüldü. Sahneye çıktıklarında, İsrail işgali altındaki Filistinlilerin karşılaştıkları eşitsizlik ve adaletsizlikleri hakkında kısa bir konuşma yaptılar. Abraham, İsraili yerleşimciler ile Filistinliler arasındaki yasal ve medeni eşitsizlikleri şu şekilde dile getirdi:



“Basel ve ben aynı yaşıyoruz. Ben İsrailiyim, Basel Filistinli. İki gün sonra eşit olmadığımız topraklara geri döneceğiz. Ben medenî hukuk altında yaşıyorum, Basel askerî hukuk altında. Birbirimize yarım saatlik mesafede oturuyoruz ama benim oy verme hakkım var, Basel’in yok. Bu topraklar içinde ben istediğim yere gitme özgürlüğüne sahibim. Basel, milyonlarca Filistinli gibi işgal altındaki Batı Şeria’da hapis durumda. Bu apartheid hâli, aramızdaki bu eşitsizlik son bulmalı.”

Adra ise Gazze'de Filistinlilere yönelik devam eden şiddetin altını çizerek Almanya'dan İsrail'e silah sevkiyatının durdurulması çağrısında bulundu ve konuşmasında "Aramızdaki bu apartheid durumu, eşitsizlik sona ermeli. Ateşkes çağrısında bulunmamız gerekiyor" dedi. Eşitlik ve barış talebine dayanan yorumları, Alman ve İsrailli politikacılar ile medyanın bazı kesimlerinin tarafından sertçe eleştirildi.

Berlin Belediye Başkanı Kai Wegner, X (Twitter) sosyal medya hesabından yaptığı açıklamada konuşmaları "tahammül edilemez bir görelileştirme" olarak nitelendirerek, "Berlin kesin olarak İsrail'in yanındadır. Bu konuda hiç şüphe yok. İsrail ve Gazze Şeridi'nde yaşanan derin acıların tüm sorumluluğu Hamas'a aittir" ifadesinde bulundu.

İsrail'de Abraham'ın konuşması kamu yayın kuruluşu Kan tarafından "antisemitik" olarak nitelendirildi.

Berlinale tarafından yayınlanan bir basın açıklamasında, festivalin Filistin yanlısı duygularla arasına mesafe koyduğu belirtildi: "Ödül kazananlar tarafından yapılan bazen tek taraflı ve aktivist açıklamalar, bireysel kişisel görüşlerin bir ifadesidir. Bunlar hiçbir şekilde festivalin tutumunu yansıtmamaktadır"

Yönetmenlere karşı antisemitizm suçlamaları yöneltilen ve İsrail devletinin politikalarına yönelik eleştirel yorumları nefret dolu ve ırkçı olarak nitelendirilen bu tepkiler, sadece sağcı grupların şiddetli tepkisine yol açmakla kalmadı, aynı zamanda Abraham'ın ölüm tehditleri alması ve ailesinin evine bir çetenin gelmesiyle yönetmenleri fiziksel tehlikeye de soktu.

Antisemitizmin bu şekilde kullanılası haline getirilmesi sadece İsrail politikalarına yönelik meşru eleştirilerin altını oymakla kalmıyor, aynı zamanda antisemitizmin tarihsel ve güncel bir gerçeklik olarak önemini de azaltmaktadır. Devletin eylemlerine yönelik eleştirileri Yahudilere yönelik nefretle bir tutarak, demokratik tartışmanın özünü, adalet ve insan hakları ilkelerini tehlikeye atmaktadır.

Berlinalı vakası, İsrail yanlısı gruplar ve müttefikleri tarafından kullanılan daha geniş bir stratejinin mikrokozmosu olarak hizmet etmektedir.